

Nr 62.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1917 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

Närvarande: herrar Petersson i Lidingö villastad, Lindhagen*, Gezelius, Knut Larsson, Rogberg, Dahl, Lars Olsson, von Sydow, Klefbeck*, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping, Gustafsson i Örebro, Karlsson i Fjäl, Borg och Pettersson i Södertälje.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 19 maj 1917 dagtecknad proposition, nr 365, vilken blivit hänvisad till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till lag med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet. Då i 1 § såsom förutsättning för lagens tillämplighet anges, att den åtgärd, som i lagen avses, skall hava skett till motverkande av syftet med prisets bestämmande, torde, såsom av motiveringen lär framgå, därmed åsyftas icke endast det fall, att säljaren avsett att kringgå bestämmelserna om maximipris genom att förskaffa sig ett oskäligt högt pris för den samtidigt försålda med maximipris icke belagda varan, utan jämväl det fall, att säljaren med den samtidiga försäljningen endast avsett att öka sin omsättning. Formuleringen av stadgandet lär emellertid närmast leda tanken endast till det förstnämnda fallet. I ändamål att vinna större

säkerhet för att jämväl det andra fallet bliver i tillämpningen fört under lagen och med tagen hänsyn därtill att, såsom i propositionen framhålles, offentlig myndighet kan av särskild anledning hava funnit det önskvärt, att vissa varor säljas tillsammans, vilka fall naturligen böra undantagas från lagens tillämpning, har utskottet vidtagit en jämkning i 1 §.

Mot lagförslaget i övrigt har utskottet icke haft något att erinra.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med tillkännagivande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen godkännas, i anledning av sagda proposition för sin del antaga följande

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

Lag

med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Är enligt lagen den 30 maj 1916 maximipris gällande för viss vara eller har någon till offentlig myndighet gjort särskild utfästelse beträffande högsta pris, till vilket vara må av honom försäljas, må ej, *till motverkande av syftet med prisets bestämmande*, såsom villkor för varans försäljning fordras, att jämväl annan vara inköpes.

1 §.

Är enligt lagen den 30 maj 1916 maximipris gällande för viss vara eller har någon till offentlig myndighet gjort särskild utfästelse beträffande högsta pris, till vilket vara må av honom försäljas, må ej, *i vidare mån än som överensstämmer med offentlig myndighets anordning*, såsom villkor för varans försäljning fordras, att jämväl annan vara inköpes.

2 §.

Bryter någon mot det i 1 § stadgade förbudet, straffes med böter från och med fem till och med tiotusen kronor.

3 §.

Fortsätter den, som är ställd under tilltal för förseelse mot denna lag, samma förseelse, varde dömd till särskilt ansvar för varje gång stämning delgivits.

4 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skall förvandling ske enligt allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 april 1918. Beträffande sådan, under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen avses, skall vad där är stadgat fortfarande gälla.

Stockholm den 3 juni 1917.

På lagutskottets vägnar:

ALBERT PETERSSON.
